

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

1. december 2011 *

I de forenede sager C-446/09 og C-495/09,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF og 267 TEUF, indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) (sag C-446/09) og af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) (sag C-495/09) ved afgørelser truffet henholdsvis den 4. og den 26. november 2009, indgået til Domstolen den 17. november og den 2. december 2009, i sagerne

Koninklijke Philips Electronics NV (sag C-446/09)

mod

Lucheng Meijing Industrial Company Ltd

Far East Sourcing Ltd

Röhlig Hong Kong Ltd

* Processprog: nederlandsk og engelsk.

Röhlig Belgium NV

og

Nokia Corporation (sag C-495/09)

mod

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs,

procesdeltagere:

International Trademark Association,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, og dommerne A. Borg Barthet, M. Ilešič (refererende dommer), E. Levits og M. Berger,

generaladvokat: P. Cruz Villalón
justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

I - 12470

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmøderne den 18. november 2010,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Koninklijke Philips Electronics NV ved advocaten C. De Meyer og C. Gommers

- Far East Sourcing Ltd ved advocaat A. Kegels

- Nokia Corporation ved J. Turner, QC, efter mandat fra solicitor A. Rajendra

- International Trademark Association ved barrister N. Saunders, efter mandat fra solicitors M. Harris og A. Carboni

- den belgiske regering (sag C-446/09) ved M. Jacobs og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede

- Det Forenede Kongeriges regering ved L. Seeboruth, som befuldmægtiget, bistået af barrister T. de la Mare

- den tjekkiske regering ved M. Smolek og K. Havlíčková, som befuldmægtigede

- den franske regering (sag C-495/09) ved B. Beaupère-Manokha, som befuldmægtiget

- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocati dello Stato G. Albenzio (sag C-446/09) og W. Ferrante (sag C-495/09)

- den polske regering (sag C-495/09) ved M. Szpunar, M. Laszuk og E. Gromnicka, som befuldmægtigede

- den portugisiske regering (sag C-495/09) ved L. Fernandes og I. Vieira Lopes, som befuldmægtigede

- den finske regering (sag C-495/09) ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget

- Europa-Kommissionen ved W. Roels og B.-R. Killmann (sag C-446/09) samt ved sidstnævnte og R. Lyal (sag C-495/09), som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. februar 2011,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret (EFT L 341, s. 8), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 241/1999 af 25. januar 1999 (EFT L 27, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196, s. 7).

- 2 Disse anmodninger er fremsat inden for rammerne af sager mellem dels Koninklijke Philips Electronics NV (herefter »Philips«) og Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, etableret i Wenzhou (Kina) (herefter »Lucheng«), Far East Sourcing Ltd, etableret i Hong Kong (Kina) (herefter »Far East Sourcing«), samt Röhlig Hong Kong Ltd og Röhlig Belgium NV (herefter samlet »Röhlig«) vedrørende indførsel i Den Europæiske Unions toldområde af varer, der angiveligt krænker Philips' design og ophavsret (sag C-446/09), dels Nokia Corporation (herefter »Nokia«) og Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Det Forenede Kongeriges toldmyndighed, herefter »HMRC«) vedrørende indførsel i Den Europæiske Unions toldområde af varer, der angiveligt krænker et varemærke, som Nokia er indehaver af (sag C-495/09).

Retsforskrifter

Toldkodeksen

- 3 EU's grundlæggende regler på toldområdet, således som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), er blevet ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) (EUT L 145, s. 1).

- 4 Forordning nr. 450/2008 trådte i kraft den 24. juni 2008 for så vidt angår de bestemmelser, der giver kompetence til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger, idet ikrafttrædelsen af forordningens øvrige bestemmelser er fastsat til tidligst den 24. juni 2009 og senest den 24. juni 2013. Under hensyntagen til datoen for de faktiske omstændigheder i hovedsagernes tvister er disse derfor omfattet af reglerne i forordning nr. 2913/92, således som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 (EFT L 311, s. 17) hvad angår sag C-446/09, og således som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005 (EUT L 117, s. 13) hvad angår sag C-495/09 (herefter »toldkodeksen«).

- 5 Toldkodeksens artikel 4 bestemmer:

»I denne kodeks forstås ved:

[...]

15) en vares toldmæssige bestemmelse eller anvendelse:

- a) henførelse af varen under en toldprocedure
- b) dens indførelse i frizone eller frilager
- c) dens genudførelse fra Fællesskabets toldområde
- d) dens tilintetgørelse
- e) dens afståelse til statskassen

16) toldprocedure:

- a) overgang til fri omsætning
- b) forsendelse
- c) toldoplæg

- d) aktiv forædling

- e) forarbejdning under toldkontrol

- f) midlertidig indførsel

- g) passiv forædling

- h) udførsel

[...]

20) frigivelse af en vare: den handling, hvorved toldmyndighederne giver tilladelse til, at der disponeres over en vare til de formål, der er fastsat under den toldprocedure, som varen er henført under

[...]«

6 Artikel 37 i samme kodeks bestemmer:

»1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, er straks ved indførslen undergivet toldtilsyn. [...]

2. De forbliver under tilsyn, så længe det er nødvendigt for at fastslå deres toldmæssige status, og for ikke-fællesskabs varers vedkommende [...] indtil de enten skifter toldmæssig status eller indføres i frizone eller frilager eller genudføres eller tilintetgøres [...]«

7 Toldkodeksens artikel 48-50 har følgende ordlyd:

»*Artikel 48*

Ikke-fællesskabsvarer, der er frembudt for toldvæsenet, skal angives til en af de toldmæssige bestemmelser eller anvendelser, der er tilladt for sådanne ikke-fællesskabsvarer.

Artikel 49

1. Varer, der er omfattet af en summarisk angivelse, skal underkastes formaliteter med henblik på angivelse til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse inden for følgende frister:

- a) 45 dage fra indgivelsen af den summariske angivelse for så vidt angår varer, der forsendes ad søvejen
- b) 20 dage fra indgivelsen af den summariske angivelse for så vidt angår varer, der forsendes ad anden vej end søvejen.

[...]

Artikel 50

Varer, der har været frembudt for toldvæsenet, og som afventer angivelse til toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, har efter frembydelsen status som varer under midlertidig opbevaring. [...]«

8 Toldkodeksens artikel 56, første punktum, fastsætter:

»Når omstændighederne kræver det, kan toldmyndighederne lade de for toldvæsenet frembudte varer tilintetgøre.«

9 Toldkodeksens artikel 58 fastsætter:

»1. Medmindre andet er fastsat, kan varer [...] på et hvilket som helst tidspunkt på de fastsatte betingelser angives til enhver toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.«

10 Artikel 59, stk. 1, i samme kodeks præciserer, at »[f]or alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, skal der indgives en angivelse til den pågældende toldprocedure«.

11 Toldkodeksens artikel 75 bestemmer:

»Der træffes alle nødvendige foranstaltninger, herunder konfiskation og salg, med henblik på at få afklaret situationen vedrørende varer,

a) der ikke har kunnet frigives:

[...]

— fordi de dokumenter, der er en betingelse for varernes henførelse under den angivne toldprocedure, ikke er fremlagt

[...]

— fordi de er underlagt forbud eller restriktioner

[...]«

12 Toldkodeksens artikel 84, stk. 1, litra a), bestemmer:

»Med henblik på artikel 85-90 forstås ved:

a) suspensionsprocedure, når der er tale om ikke-fællesskabsvarer, følgende procedurer:

— ekstern forsendelse

— toldoplæg

— aktiv forædling [...]

— forarbejdning under toldkontrol

— midlertidig indførsel.«

13 Toldkodeksens artikel 91, stk. 1, anfører:

»Ved proceduren for ekstern forsendelse gives der mulighed for forsendelse fra et sted til et andet inden for Fællesskabets toldområde:

- a) af ikke-fællesskabsvarer, uden at de pålægges importafgifter eller andre afgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger

[...]«

14 Artikel 92 i samme kodeks anfører:

»1. Proceduren for ekstern forsendelse ophører, og brugerens pligter er opfyldt, når de varer, der er omfattet af proceduren, og de nødvendige dokumenter frembydes på bestemmelsestoldstedet i henhold til procedurens bestemmelser.

2. Toldmyndighederne afslutter proceduren for ekstern forsendelse, når de på grundlag af en sammenligning mellem de oplysninger, der foreligger på afgangstoldstedet, og de oplysninger, der foreligger på bestemmelsestoldstedet, kan konstatere, at proceduren er ophørt på korrekt vis.«

15 Toldkodeksens artikel 98, stk. 1, bestemmer:

»Ved toldoplagsproceduren gives der mulighed for opbevaring på toldoplag af:

a) ikke-fællesskabsvarer, uden at de pålægges importafgifter eller undergives handelspolitiske foranstaltninger

[...]«

Forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003

16 Forordning nr. 3295/94 er blevet ophævet med virkning fra den 1. juli 2004 af forordning nr. 1383/2003. Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder henhører tvisten i hovedsagen i sag C-446/09 under forordning nr. 3295/94, således som ændret ved forordning nr. 241/1999. Derimod henhører tvisten i hovedsagen i sag C-495/09 under forordning nr. 1383/2003.

17 Anden betragtning til forordning nr. 3295/94 anfører:

»[H]andelen med varemærkeforfalskede og piratkopierede varer skader i høj grad lovlige fabrikker og handlende samt indehavere af ophavsretten og beslægtede rettigheder og vildleder forbrugerne; det bør i videst muligt omfang forhindres, at sådanne varer bliver bragt på markedet, og der bør med henblik herpå fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt effektivt at imødegå denne ulovlige virksomhed, uden at den lovlige frie handel hæmmes [...]«

18 Anden og tredje betragtning til forordning nr. 1383/2003 har følgende ordlyd:

- »(2) Handelen med [...] varer, som krænker de intellektuelle ejendomsrettigheder, skader i høj grad [...] rettighedsindehavere og vildleder forbrugerne ved af og til at få dem til at løbe risici for deres egen sundhed og sikkerhed. Det bør derfor i videst muligt omfang forhindres, at sådanne varer bliver bragt på markedet, og der bør med henblik herpå træffes foranstaltninger, [...] uden at den lovlige frie handel hæmmes. [...]
- (3) Når de varemærkeforfalskede varer, de piratkopierede varer og generelt de varer, som krænker en intellektuel ejendomsret, har deres oprindelse i eller hidrører fra tredjelande, er det vigtigt at forbyde indførslen til Fællesskabets toldområde, inklusive omladning, overgang til fri omsætning i Fællesskabet, henførsel under en suspensionsprocedure eller anbringelse i en frizone eller på et frilager, og at indføre en egnet procedure, der sætter toldmyndighederne i stand til at gribe ind for at sikre overholdelsen af et sådant forbud under de bedst mulige betingelser.«

19 Artikel 1 i forordning nr. 1383/2003 bestemmer:

»1. I denne forordning fastsættes betingelserne for toldmyndighedernes indgriben, når varer i følgende situationer mistænkes for at krænke intellektuelle ejendomsrettigheder:

- a) når de angives til overgang til fri omsætning, udførsel eller genudførsel [...]

- b) når de opdages ved en kontrol af varer, der indføres til eller afgår fra Fællesskabets toldområde i henhold til artikel 37 og 183 i [toldkodeksen], henføres under en suspensionsprocedure i henhold til artikel 84, stk. 1, litra a), i nævnte [kodeks], er ved at blive genudført efter meddelelse [...] eller anbringes i en frizone eller på et frilager [...]

2. I denne forordning fastsættes desuden de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder skal træffe over for de i stk. 1 omhandlede varer, når det er fastslået, at de krænker intellektuelle ejendomsrettigheder.«

²⁰ Artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 3295/94 i den version, som følger af forordning nr. 241/1999 (herefter »forordning nr. 3295/94«), der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen i sag C-446/09, havde samme ordlyd som artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003.

²¹ I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003 skal der ved »varer, der krænker en intellektuel ejendomsret« forstås:

»a) varemærkeforfalskede varer, dvs.:

- i) varer, [...] hvorpå der uden tilladelse er anbragt et varemærke, som er identisk med — eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra — et gyldigt registreret varemærke for varer af samme type, og som derved krænker den pågældende varemærkeindehavers rettigheder i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker [(EFT 1994 L 11, s. 1)] eller ifølge

lovgivningen i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind

[...]

- b) piratkopierede varer, dvs. varer, som er eller indeholder kopier, der er fremstillet uden samtykke fra indehaveren af ophavsretten eller de beslægtede rettigheder eller indehaveren af en rettighed til et design, [...] dersom fremstillingen af disse kopier krænker den pågældende rettighed i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design [(EFT 2002 L 3, s. 1)] [eller] ifølge lovgivningen i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind

- c) varer, der i den medlemsstat, hvor anmodningen om toldmyndighedernes indgriben er indgivet, krænker:
 - i) et patent ifølge lovgivningen i denne medlemsstat

 - ii) et supplerende beskyttelsescertifikat [...]

 - iii) en national beskyttelse af plantesorter [...]

iv) oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser [...]

v) geografiske betegnelser [...]«

22 Artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 3295/94 havde samme ordlyd som artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003.

23 Artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003 bestemmer:

»I hver medlemsstat kan en rettighedsindehaver indgive skriftlig anmodning til den kompetente toldmyndighed om indgriben, såfremt varerne befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede situationer (anmodning om indgriben).«

24 Samme forordnings artikel 4, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Når der ved en indgriben fra toldmyndighederne i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, inden en anmodning fra rettighedsindehaveren er indleveret eller imødekommet, er tilstrækkeligt begrundet mistanke om, at varerne krænker en intellektuel ejendomsret, kan toldmyndighederne suspendere frigivelsen eller tage varerne i bevaring [...], således at rettighedsindehaveren sættes i stand til at indgive en anmodning om indgriben i henhold til artikel 5.«

25 Artikel 3, stk. 1, og artikel 4 i forordning nr. 3295/94 havde et indhold, der var analogt med henholdsvis artikel 5, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003.

- 26 Artikel 9 og 10 i forordning nr. 1383/2003, der begge henhører under dennes kapitel III med overskriften »Betingelser for indgriben fra toldmyndighederne og den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet«, bestemmer:

»Artikel 9

1. Når et toldsted, der [...] er underrettet om en afgørelse, som imødekommer rettighedsindehaverens anmodning, eventuelt efter at have rådført sig med den, der har anmodet om den pågældende indgriben, konstaterer, at varer, som befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, nævnte situationer, er under mistanke for krænkelse af en intellektuel ejendomsret, som er indeholdt i nævnte afgørelse, suspenderer den frigivelsen eller tager de pågældende varer i bevaring.

[...]

3. For at fastslå, om en intellektuel ejendomsret er krænkede [...], underretter det toldsted eller den afdeling, som har behandlet anmodningen, på anmodning fra rettighedsindehaveren om navne og adresser på modtageren, afsenderen, klareren eller ihænderen af varerne, hvis disse er kendte [...]

[...]

Artikel 10

De gældende bestemmelser i den medlemsstat, på hvis område varerne befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede situationer, finder anvendelse med henblik på at fastslå, om der har været tale om en krænkelse af en intellektuel ejendomsret i henhold til nationale bestemmelser.

[...]«

²⁷ På analog vis anførtes det i artikel 6 i forordning nr. 3295/94:

»1. Når en toldmyndighed, der [...] er underrettet om en afgørelse, der imødekommer rettighedsindehaverens anmodning, konstaterer, eventuelt efter at have rådført sig med ansøgeren, at varer, som befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte situationer, svarer til den i ovennævnte afgørelse indeholdte beskrivelse af varer, der er omfattet af definitionen i artikel 1, stk. 2, litra a), suspenderer den frigivelsen af varerne eller tager dem i bevaring.

[...] toldmyndigheden eller den toldmyndighed, der har behandlet anmodningen, [underretter] på anmodning rettighedsindehaveren om klarerers navn og adresse, herunder modtagerens, hvis dette er kendt, for at rettighedsindehaveren kan indbringe sagen for de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet. [...]

[...]

2. Gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor varerne befinder sig i en af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte situationer, finder anvendelse:

- a) For så vidt angår forelæggelse af sagen for den myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet, samt for så vidt angår omgående underretning af den i stk. 1 omhandlede toldmyndighed, om denne henvendelse [...]

- b) For så vidt angår udarbejdelsen af den afgørelse, som denne myndighed skal træffe. I mangel af fællesskabsbestemmelser på området er de kriterier, der skal lægges til grund for udarbejdelsen af denne afgørelse, de samme som dem, der anvendes til at fastslå, hvorvidt varer, der er fremstillet i den pågældende medlemsstat, krænker rettighedsindehaverens rettigheder. [...]«

28 Artikel 16 i forordning nr. 1383/2003 bestemmer:

»Følgende er forbudt for varer, for hvilke det ved afslutningen af proceduren i artikel 9 er fastslået, at de krænker en intellektuel ejendomsret:

- tilladelse til indførsel til Fællesskabets toldområde

- overgang til fri omsætning

- fjernelse fra Fællesskabets toldområde

- udførelse

- genudførelse

- henførelse under en suspensionsordning, eller

- anbringelse i frizone eller på frilager.«

²⁹ Artikel 2 i forordning nr. 3295/94 anfører på tilsvarende vis:

»Det er forbudt at lade varer, om hvilke det efter proceduren i artikel 6 er fastslået, at de er omfattet af definitionen i artikel 1, stk. 2, litra a), indføre i Fællesskabet, overgå til fri omsætning, udføre, genudføre eller lade dem omfatte af suspensionsproceduren eller anbringe i frizone eller på frilager.«

³⁰ Artikel 18 i forordning nr. 1383/2003 fastsætter, at »[h]ver medlemsstat fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning«. Artikel 11 i forordning nr. 3295/94 havde en lignende affattelse.

De internationale regler

- ³¹ Aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »TRIPS«), som udgør bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336, s. 1), fastsætter i dennes artikel 69:

»Medlemmerne er enige om at samarbejde indbyrdes med henblik på at fjerne al international handel med varer, der betegner en krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder. I dette øjemed opretter de og giver meddelelse om kontaktpunkter i deres administrationer og er rede til at udveksle oplysninger om handel med varer, der betegner en krænkelse. Navnlig fremmer de informationsudvekslingen og samarbejdet mellem toldmyndighederne på områderne varemærkeforfalskede varer og piratkopierede ophavsretsbeskyttede varer.«

Tvisterne i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål*Sag C-446/09*

- ³² De belgiske toldmyndigheder inspicerede den 7. november 2002 ved havnen i Antwerpen (Belgien) en ladning elektriske barbermaskiner fra Kina, der lignede barbermaskiner udviklet af Philips. Da designet var beskyttet ved registreringer, der tilhører Philips en eneret i flere medlemsstater, herunder Kongeriget Belgien, fik de

nævnte myndigheder mistanke om, at de inspicerede varer var piratkopierede varer. De suspenderede derfor frigivelsen i henhold til artikel 4 i forordning nr. 3295/94.

- 33 Den 12. november 2002 indleverede Philips i henhold til samme forordnings artikel 3 en anmodning om indgriben.
- 34 Efter denne anmodning, der blev imødekommet den 13. november 2002, fremsendte de belgiske toldmyndigheder visse oplysninger til Philips, herunder et fotografi af de nævnte barbermaskiner og identiteten på de virksomheder, der var involveret i fremstillingen og forhandlingen af dem, dvs. Lucheng, der er producenten, Far East Sourcing, der er transportøren, og Röhlig, der er afsenderen.
- 35 Den 9. december 2002 tog de nævnte myndigheder varerne i bevaring i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 3295/94.
- 36 Den 11. december 2002 anlagde Philips sag mod Lucheng, Far East Sourcing og Röhlig ved Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (førsteinstansdomstol i Antwerpen) bl.a. med påstand om, at disse virksomheder har krænket den eneret, der er knyttet til Philips' barbermaskinedesign og ophavsretten til dette. Philips nedlagde endvidere påstand om, dels at de nævnte selskaber betaler erstatning, dels at de tilbageholdte varer tilintetgøres.

- 37 Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen fastslog, at de omhandlede varer først havde været genstand for en summarisk angivelse, der tillagde dem status som varer i midlertidigt toldoplag, og den 29. januar 2003 en toldangivelse fra Röhlig, hvorefter denne i mangel af klarhed over varernes bestemmelse eller anvendelse anmodede om en toldoplagsprocedure for disse.
- 38 Philips gjorde for den nævnte ret gældende, at det med henblik på at fastslå, at der foreligger en krænkelse af de påberåbte intellektuelle ejendomsrettigheder, er nødvendigt at basere sig på en fiktion, hvorefter de omhandlede varer, der befinder sig i toldoplag på Kongeriget Belgiens område og er taget i bevaring dér af de belgiske toldmyndigheder, er fremstillet i denne medlemsstat. Til støtte for denne argumentation har Philips henvist til artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning nr. 3295/94.
- 39 Til gengæld anførte Far East Sourcing, der var den eneste af de sagsøgte, der var mødt frem for Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, at varerne ikke burde tages i bevaring og derefter kvalificeres som varer, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, når der ikke forelå noget bevis for, at de ville blive bragt i handel i EU.
- 40 Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen har under disse omstændigheder besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Udgør artikel 6, stk. 2, litra b), i [forordning nr. 3295/94] en ensartet fællesskabsregel, der skal anvendes af en ret i en medlemsstat, der får en sag forelagt af en rettighedsindehaver [...], og indebærer denne regel, at retten ved sagens pådømmelse ikke skal tage hensyn til reglerne om midlertidigt toldoplag eller reglerne om transit, men

skal anvende den fiktion, at varerne er blevet fremstillet i den samme medlemsstat, og at den således skal anvende denne medlemsstats retsregler ved sin afgørelse af, om sådanne varer har krænket de omhandlede [intellektuelle rettigheder]?«

Sag C-495/09

- ⁴¹ I juli måned 2008 kontrollerede HMRC i London Heathrow lufthavn (Det Forenede Kongerige) en ladning mobiltelefoner og tilbehør til disse undervejs fra Hong Kong (Kina) til Colombia. Disse varer var forsynet med et tegn, der var identisk med et EF-varemærke, som Nokia er indehaver af.
- ⁴² Idet HMRC havde mistanke om, at der var tale om kopivarer, sendte denne myndighed den 30. juli 2008 prøver af varerne til Nokia. Efter at have kontrolleret dem, meddelte Nokia HMRC, at varerne var varemærkeforfalskede, og forespurgte HMRC, om den agtede at tilbageholde ladningen i medfør af forordning nr. 1383/2003.
- ⁴³ Den 6. august 2008 svarede HMRC Nokia, at det, henset til den omstændighed, at ladningen skulle til Colombia og i mangel af bevis for, at den kunne blive omdirigeret til EU-markedet, ikke kunne fastslås, at varerne var varemærkeforfalskede i den forstand, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning nr. 1383/2003. Ladningen kunne derfor efter HMRC's opfattelse ikke tages i bevaring.

- 44 Den 20. august 2008 indgav Nokia en anmodning i henhold til artikel 9, stk. 3, i forordning nr. 1383/2003 om oplysning om navne og adresser på afsenderen og modtageren af de omhandlede varer såvel som alle relaterede dokumenter. HMRC udleverede de oplysninger, den var i besiddelse af, men Nokia var efter undersøgelser af disse oplysninger ikke i stand til at identificere hverken afsenderen eller modtageren af varerne og var af den opfattelse, at de pågældende havde truffet foranstaltninger til at skjule deres identitet.
- 45 Den 24. september 2008 sendte Nokia HMRC en advarselsskrivelse, hvori Nokia meddelte sin hensigt til at anlægge sag til prøvelse af afgørelsen om ikke at tilbageholde den nævnte ladning. Den 10. oktober 2008 svarede HMRC, at ifølge dens praksis, der var blevet indført som følge af Domstolens dom af 9. november 2006, Montex Holdings (sag C-281/05, Sml. I, s. 10881), kan varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke tages i bevaring i tilfælde som det foreliggende, når det ikke er godtgjort, at de pågældende varer sandsynligvis vil blive omdirigeret til EU-markedet.
- 46 Den 31. oktober 2008 anlagde Nokia sag mod HMRC ved High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, der frifandt HMRC ved dom af 29. juli 2009. Nokia appellerede denne dom til den forelæggende ret.
- 47 Den forelæggende ret har fastslået, dels at de omhandlede telefoner er efterligninger af varer med Nokias varemærke, dels at der ikke foreligger noget indicium, der kan føre til antagelse om, at disse varer vil blive solgt i EU. Henset til den under lignende omstændigheder af Philips anlagte sag ved Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen og forskellene i fortolkningen i medlemsstaternes retspraksis har Court of Appeal

(England & Wales) (Civil Division) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Kan ikke-fællesskabsvarer, der er forsynet med et EF-varemærke, og som er underlagt toldtilsyn i en medlemsstat og er i transit fra et tredjeland til et andet, udgøre »varemærkeforfalskede varer« i den i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning 1383/2003[...] omhandlede forstand, hvis der ikke foreligger noget bevis for, at disse varer vil blive markedsført i EF, enten i overensstemmelse med en toldprocedure eller gennem en ulovlig omdirigering?«

- 48 Ved kendelse af 11. januar 2011 traf afdelingsformanden for Domstolens Første Afdeling bestemmelse om forening af sagerne C-446/09 og C-495/09 med henblik på forslaget til afgørelse og dommen.

Om de præjudicielle spørgsmål

- 49 De forelæggende retter ønsker med de forelagte spørgsmål, som skal behandles samlet, nærmere bestemt oplyst, om varer, der stammer fra et tredjeland, og som er en efterligning af et produkt, der er varemærkebeskyttet i EU, eller en kopi af et produkt, der er beskyttet i EU af en ophavsret eller en beslægtet rettighed, eller et design, kan betegnes som »varemærkeforfalskede varer« eller »piratkopierede varer« som omhandlet i forordning nr. 1383/2003 og, før dennes ikrafttræden, som omhandlet i forordning nr. 3295/94 alene på grundlag af den omstændighed, at de er indført i EU's toldområde uden at være overgået til fri omsætning.

- 50 Ifølge definitionen af betegnelserne »varemærkeforfalskede varer« og »piratkopierede varer« i artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 3295/94 og artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003 omfatter disse benævnelser krænkelse af en varemærkerettighed, en ophavsrettighed eller en beslægtet rettighed eller en designrettighed, der finder anvendelse i henhold til EU-retten eller i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor toldmyndighederne er blevet anmodet om at gribe ind. Følgelig er alene omhandlet krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, således som disse tillægges i EU-retten eller i medlemsstaternes nationale ret.
- 51 I hovedsagerne bestrides det ikke, at de barbermaskiner, der er taget i bevaring i Antwerpen lufthavn, i givet fald kunne betegnes som »piratkopierede varer« i henhold til forordning nr. 3295/94, hvis de blev markedsført i Belgien eller i en af de andre medlemsstater, hvor Philips har registreret sin ophavsret, og hvor denne nyder beskyttelse af det af denne påberåbte design, eller at de i London Heathrow lufthavn kontrollerede mobiltelefoner kunne udgøre en krænkelse af det EF-varemærke, der er påberåbt af Nokia, og dermed ville være »varemærkeforfalskede varer« i henhold til forordning nr. 1383/2003, hvis de blev markedsført i EU. Til gengæld er parterne i hovedsagen, de medlemsstater, der har afgivet indlæg for Domstolen, og Europa-Kommissionen uenige om, hvorvidt de nævnte varer kan krænke de intellektuelle ejendomsrettigheder alene på grund af den omstændighed, at de på EU's toldområde har været genstand for en anmodning om en af de suspensionsprocedurer, der er nævnt i toldkodeksens artikel 84, dvs. dels toldoplæg i sag C-446/09, dels ekstern forsendelse i sag C-495/09.
- 52 Under påberåbelse af bl.a. risikoen for ulovligt salg til EU's forbrugere af varer angivet i en suspensionsprocedure, og den sundheds- og sikkerhedsrisiko, som efterlignede og kopierede produkter ofte udgør, har Philips, Nokia, den belgiske, franske, italienske, polske, portugisiske og finske regering samt International Trademark Association gjort gældende, at efterlignede og kopierede varer, der afsløres i forbindelse med toldoplæg eller ekstern forsendelse i en medlemsstat, skal tages i bevaring og i givet fald fjernes fra handelen, uden at det er nødvendigt at være i besiddelse af elementer,

der indicerer eller godtgør, at varerne er eller vil blive markedsført i EU. Da sådanne beviser almindeligvis er vanskeligt tilgængelige, vil et krav om at fremskaffe dem fragte forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 deres effektive virkning.

- 53 Med henblik på en effektiv anvendelse af forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 har Philips og den belgiske regering foreslået, at der godtages en fiktion, hvorefter varer, der befinder sig i toldoplæg eller ekstern forsendelse, og som er gjort til genstand for en anmodning om indgriben i henhold til disse forordninger, anses for at være fremstillet i den medlemsstat, hvor denne anmodning er indgivet, selv om det er ubestridt, at fremstillingen har fundet sted i et tredjeland (fremstillingsfiktion).
- 54 Far East Sourcing, Det Forenede Kongeriges regering og den tjekkiske regering samt Kommissionen er af den opfattelse, idet de anerkender problemerne med efterligninger og kopier forbundet med den internationale trafik, at varer ikke kan betegnes som »varemærkeforfalskede varer« eller »piratkopierede varer« som omhandlet i de nævnte forordninger, når der ikke foreligger noget indicium for, at de omhandlede varer skulle være bragt i omsætning i EU. Den modsatte fortolkning ville på utilbørlig vis udstrække den geografiske rækkevidde af de intellektuelle ejendomsrettigheder, som EU-retten og medlemsstaternes nationale lovgivning giver, og ville i flere tilfælde have den konsekvens at modvirke lovlig international handel med varer, der er i ekstern forsendelse i EU.

Om midlertidig tilbageholdelse af varer under en suspensionstoldprocedure

- 55 Procedurene for ekstern forsendelse og toldoplæg er, således som det følger af toldkodeksens artikel 91, 92 og 98, karakteriseret ved henholdsvis varebevægelser mellem

toldkontorer og opbevaring i toldoplæg af varerne under toldovervågning. Det står derfor klart, at disse forsendelser ikke som sådanne kan siges at være en markedsføring af varer i EU (jf. vedrørende transitforsendelse inden for Fællesskabet dom af 23.10.2003, sag C-115/02, Rioglass og Transremar, Sml. I, s. 12705, præmis 27, og Montex Holdings-dommen, præmis 19).

- 56 Domstolen har flere gange af den nævnte omstændighed udledt, at varer under en suspensionstoldprocedure ikke af den grund alene krænker de intellektuelle ejendomsrettigheder, der finder anvendelse i EU (jf. bl.a. hvad angår rettigheder vedrørende design dom af 26.9.2000, sag C-23/99, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 7653, præmis 42 og 43, og hvad angår varemærkerettigheder Rioglass og Transremar-dommen, præmis 27, dom af 18.10.2005, sag C-405/03, Class International, Sml. I, s. 8735, præmis 47, og Montex Holdings-dommen, præmis 21).
- 57 Disse rettigheder kan derimod blive krænket, når varer fra tredjelande i forbindelse med deres placering under en suspensionsprocedure på EU's toldområde, eller endog før deres ankomst til dette område, markedsføres over for forbrugerne i EU, herunder gennem salg, salgstilbud eller reklame (jf. Class International-dommen, præmis 61, og dom af 12.7.2011, sag C-324/09, L'Oréal m.fl., Sml. I, s. 6011, præmis 67).
- 58 Under hensyntagen til den af Domstolen (dom af 6.4.2000, sag C-383/98, Polo/Lauren, Sml. I, s. 2519, præmis 34) konstaterede risiko for ulovligt salg til forbrugerne i EU af varer, der er oplagret på sidstnævntes toldområde eller er i ekstern forsendelse, skal det bemærkes, at andre omstændigheder ud over en kommerciel handling, der allerede på dette tidspunkt rettes mod forbrugerne, ligeledes kan afstedkomme, at medlemsstaternes toldmyndigheder foretager en midlertidig tilbageholdelse af efterlignede og kopierede varer under en suspensionsprocedure.

- 59 Således som den franske, italienske og polske regering har understreget, anmodes der ofte om henførelse af varer fra tredjelande under en suspensionsprocedure under omstændigheder, hvor modtageren af varerne er enten ukendt eller oplyst på en lidet troværdig måde. For så vidt angår den skjulte karakter af smuglernes aktiviteter vedrørende efterlignede og kopierede varer kan toldmyndighedernes tilbageholdelse af de varer, de har identificeret som værende efterligninger eller kopier, endvidere ikke, uden at den effektive virkning af forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 svækkes, underlægges et krav om bevis for, at disse varer allerede har været gjort til genstand for salg til forbrugerne i EU eller salgstilbud eller reklame over for disse.
- 60 Derimod kan den toldmyndighed, der i forbindelse med toldoplæg eller ekstern forsendelse har konstateret, at varerne er efterligninger eller kopier af et produkt, der er beskyttet i EU af en intellektuel ejendomsrettighed, gyldigt gribe ind, når den er i besiddelse af oplysninger, ifølge hvilke en eller flere af de operatører, der er indblandet i produktion, afsendelse eller distribution af varerne, idet de pågældende, selv om de endnu ikke er begyndt at rette varerne mod forbrugerne i EU, er på nippet til at gøre det eller skjuler deres kommercielle hensigter.
- 61 Hvad angår de indicier, som en myndighed skal være i besiddelse af for at kunne suspendere frigivelsen eller tage varerne i bevaring i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 3295/94 og artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003, er det tilstrækkeligt, således som generaladvokaten har bemærket i punkt 96 og 97 samt i punkt 110 og 111 i forslaget til afgørelse, at der foreligger elementer, der vækker mistanke. Sådanne elementer kan bl.a. være den omstændighed, at bestemmelsen eller anvendelsen af varerne ikke oplyses, selv om den ansøgte suspensionsprocedure kræver en sådan angivelse, at der mangler præcise eller troværdige oplysninger om producentens eller afsenderens identitet eller adresse, at der ikke foreligger et samarbejde med toldmyndighederne, eller at der endog opdages dokumenter eller en korrespondance vedrørende de omhandlede varer, hvorved der bibringes det indtryk, at varerne eventuelt vil blive omdirigeret mod forbrugerne i EU.

- 62 Således som generaladvokaten har anført i punkt 106 i forslaget til afgørelse, skal en sådan mistanke i alle tilfælde følge af sagens omstændigheder. Hvis den nævnte mistanke og den deraf følgende indgriben kunne baseres på en abstrakt forestilling om, at et ulovligt salg til forbrugerne i EU teoretisk set ikke kan udelukkes, ville alle varer i ekstern forsendelse eller toldoplæg kunne tages i bevaring, uden at der forelå det mindste konkrete indicium for ulovlighed. En sådan situation risikerer at gøre medlemsstaternes toldmyndigheders indgriben tilfældig og overdreven.
- 63 Det skal i denne henseende tages i betragtning, at efterlignede og kopierede varer, der transporteres fra et tredjeland til et andet, kan være i overensstemmelse med de gældende regler om intellektuel ejendomsret i hvert af disse to lande. Med hensyn til det vigtigste formål med den fælles handelspolitik, anført i artikel 131 EF og 206 TEUF, der består i at udvikle verdenshandelen ved en gradvis afskaffelse af restriktionerne for den internationale handel, er det af afgørende betydning, at varer kan forsendes eksternt gennem EU fra et tredjeland til et andet, uden at denne handling hæmmes af medlemsstaternes toldmyndigheder, om end ved blot midlertidigt at blive taget i bevaring. En sådan hindring ville netop blive skabt, hvis forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 blev fortolket således, at det ville være muligt at tage varer i bevaring, der er i ekstern forsendelse, uden det mindste indicium for en antagelse om, at de kunne blive bragt i ulovligt salg til forbrugerne i EU.
- 64 Denne overvejelse understøttes i øvrigt af anden betragtning til de nævnte forordninger, hvori det anføres, at EU-lovgivers formål alene er at undgå, at varer, der krænker de intellektuelle ejendomsrettigheder, »bliver bragt på markedet«, og med henblik herpå vedtage effektive foranstaltninger, »uden at den lovlige frie handel hæmmes«.
- 65 Hvad endelig angår varer, i forhold til hvilke der ikke foreligger indicier som omhandlet i denne doms præmis 61, men en mistanke om, at de krænker en intellektuel ejendomsret i det tredjeland, der angiveligt modtager varerne, skal det bemærkes,

at toldmyndighederne i de medlemsstater, hvor varerne er i ekstern forsendelse, i henhold til TRIPS-aftalens artikel 69 kan samarbejde med toldmyndighederne i det pågældende tredjeland med henblik på i givet fald at fjerne varerne fra den internationale handel.

- ⁶⁶ Med hensyn til ovenstående præciseringer tilkommer det Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) at undersøge med henblik på at vurdere, om HMRC's afslag over for Nokia er foreneligt med artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003, om HMRC var i besiddelse af indicier, der kunne vække en mistanke som omhandlet i denne bestemmelse, hvorved HMCR følgelig i henhold til forordningen skulle suspendere frigivelsen eller tage varerne i bevaring med henblik på at fastholde disse i afventning af den afgørelse, der skal træffes af den myndighed, der er kompetent med henblik på at træffe afgørelse om sagens realitet. De faktiske omstændigheder, der er gjort gældende af Nokia og nævnt i forelæggelsesafgørelsen vedrørende bl.a. den manglende mulighed for at identificere afsenderen af de omhandlede varer, vil, hvis de er korrekte, være relevante i denne sammenhæng.

Om afgørelsen vedrørende sagens realitet efter at varerne midlertidigt er taget i bevaring under en suspensionstoldprocedure

- ⁶⁷ Til forskel fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), der skal tage stilling til tvisten mellem Nokia og HMCR om sidstnævntes afslag på at tage varerne i bevaring, skal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen i den sag, der er anlagt af Philips, i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning nr. 3295/94 — nu artikel 10, første afsnit, i forordning nr. 1383/2003 — afgøre, om de varer, der allerede er taget i bevaring af toldmyndighederne i henhold til stk. 1 i den nævnte artikel 6, faktisk krænker de påberåbte intellektuelle ejendomsrettigheder.

- 68 Modsat afgørelsen truffet af toldmyndighederne om midlertidigt at tage varerne i bevaring på grundlag af den i artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 3295/94 og artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003 omhandlede bevaring, skal afgørelsen om sagens realitet i henhold til artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning nr. 3295/94 og artikel 10, første afsnit, i forordning nr. 1383/2003 ikke træffes på grundlag af en mistanke, men på grundlag af en undersøgelse af, om der eksisterer et bevis for krænkelse af den påberåbte rettighed.
- 69 Det skal i denne henseende bemærkes, at i et tilfælde, hvor den retlige myndighed eller en anden, der er kompetent til at træffe afgørelse om sagens realitet, fastslår, at der foreligger en krænkelse af den påberåbte intellektuelle rettighed, udgør tilintetgørelse eller afståelse af de omhandlede varer de eneste mulige toldmæssige bestemmelser, som de kan være genstand for. Dette følger af artikel 2 i forordning nr. 3295/94 og artikel 16 i forordning nr. 1383/2003, sammenholdt med toldkodeksens artikel 4, idet henholdsvis artikel 11 og 18 i de nævnte forordninger i øvrigt præciserer, at der skal fastsættes sanktioner, som er effektive og har en afskrækkende virkning i forhold til de overtrædelser, der konstateres på grundlag af forordningerne. Det står klart, at de berørte operatører ikke skal udsættes for en sådan fratagelse og sådanne sanktioner alene på grundlag af en risiko for svig eller på grundlag af en fiktion som den, Philips og den belgiske regering har foreslået.
- 70 Således som Det Forenede Kongeriges regering og den tjekkiske regering samt Kommissionen med rette har gjort gældende, kan den myndighed, der er kompetent med henblik på at træffe afgørelse om sagens realitet, følgelig ikke kvalificere varer som »varemærkeforfalskede varer«, »piratkopierede varer« eller mere generelt som »varer, der krænker en intellektuel ejendomsret«, når en toldmyndighed nærer en mistanke om, at disse krænker en i EU gældende intellektuel ejendomsrettighed, men hvor det efter grundige undersøgelser ikke er bevist, at de skal markedsføres i EU.
- 71 Hvad angår de beviser, som den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse om sagens realitet, skal have til rådighed for at kunne træffe afgørelse om, at efterlignede varer eller kopivarer, der er indført i EU's toldområde uden at blive bragt i

omsætning dér, vil kunne krænke en i EU gældende intellektuel ejendomsrettighed, bemærkes det, at sådanne beviser bl.a. kan udgøres af et salg af varerne til en kunde i EU, et salgstilbud eller en reklame rettet mod forbrugere i EU eller endog dokumenter eller en korrespondance om de omhandlede varer, der godtgør, at varerne vil blive omdirigeret mod forbrugerne i EU.

- 72 Den i foranstående præmis fremlagte fortolkning vedrørende bevisbyrden for den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse om sagens realitet, afkræftes ikke af de indlæg, der er indgivet til Domstolen af visse af parterne i hovedsagen og visse af regeringerne, ifølge hvilke enhver undladelse — på grund af kravet vedrørende bevisbyrden — af at tilintetgøre efterlignede eller kopierede varer, der er opdaget i EU's toldområde, krænker den effektive virkning af forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 og i øvrigt underkender den omstændighed, at sådanne varer inden for mange handelsbrancher, herunder den, der vedrører elektriske apparater, frembyder sundheds- og sikkerhedsmæssige risici for forbrugerne.
- 73 Hvad angår for det første den effektive virkning af de nævnte forordninger skal det tages i betragtning, at effektiviteten af bekæmpelsen af ulovlige handlinger ikke svækkes af den omstændighed, at den toldmyndighed, der har taget varerne i bevaring, er forpligtet til at afslutte denne indgriben hver gang den myndighed, der er kompetent med henblik på at træffe afgørelse om sagens realitet, beslutter, at der ikke foreligger tilstrækkeligt bevis for, at varerne er tiltænkt markedsføring i EU.
- 74 Det skal i denne henseende bemærkes, at ophævelse af en tilbageholdelse af varer i henhold til forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 ikke på nogen måde medfører, at disse varer fremover undgår toldtilsyn. Det fremgår af artikel 37 i toldkodeksen og dennes gennemførelsesbestemmelser, at hvert trin i en suspensionsprocedure, såsom

ekstern forsendelse, skal følges strengt og registreres af medlemsstaternes toldmyndigheder, og at enhver væsentlig afvigelse i de oplysninger, der skal indgå i toldangivelsen, kan medføre disse myndigheders indgriben i forhold til varerne.

- ⁷⁵ Bekæmpelsen af de ulovlige handlinger hæmmes heller ikke af den omstændighed, der allerede er fastslået af Domstolen, at det ikke er muligt for indehaveren af en intellektuel ejendomsrettighed at formå den myndighed, der er kompetent med henblik på at træffe afgørelse om sagens realitet, når de aktører, der er ansvarlige for, at de omhandlede varer befinder sig i EU's toldområde, har skjult deres identitet (dom af 14.10.1999, sag C-233/98, Adidas, Sml. I, s. 7081, præmis 27). Det bemærkes hertil, at EU's toldret knæsætter princippet om, at der for alle varer, der skal henføres under en toldprocedure, skal indgives en angivelse (dom af 15.9.2011, sag C-138/10, DP grup, Sml. I, s. 8369, præmis 33). Således som det fremgår af artikel 59 i toldkodeksen og dennes gennemførelsesbestemmelser, har en ikke-identificerbar angivelse — fordi klarerens eller andre relevante aktørers navn eller adresse er skjult — den konsekvens, at frigivelsen af varerne til det formål, der er bestemt i den anførte toldprocedure, ikke gyldigt kan foretages. Hvis der i øvrigt fortsat mangler troværdige oplysninger om aktørernes identitet eller adresse, vil varerne kunne konfiskeres i henhold til toldkodeksens artikel 75.
- ⁷⁶ Hvad for det andet angår de sundheds- og sikkerhedsmæssige risici for forbrugerne, som efterlignede og kopierede produkter undertiden udgør, fremgår det af sagen og af anden betragtning til forordning nr. 1383/2003, at disse risici er veldokumenterede, og at eksistensen af dem er anerkendt af EU's lovgiver. Således som bl.a. Nokia og den portugisiske regering har bemærket, kan sikkerhedsforanstaltninger i øvrigt tale til fordel for en øjeblikkelig tilbageholdelse af varer, der udgør sådanne risici, uafhængigt af den toldprocedure, de befinder sig under. Spørgsmålet om, hvorvidt de aktører, der er ansvarlige for fremstillingen og distributionen af disse varer, retter dem mod forbrugerne i EU eller i tredjelande, har i den sammenhæng ingen relevans.

77 Det må imidlertid fastslås, at forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003, der af de forelæggende retter ønskes fortolket, alene omhandler bekæmpelse af indførsel i EU af varer, der krænker intellektuelle rettigheder. Af hensyn til en korrekt styring af sundheds- og sikkerhedsmæssige risici for forbrugerne skal det præciseres, at medlemsstaternes toldmyndigheders beføjelser og forpligtelser i forhold til varer, der udgør sådanne risici, skal vurderes på grundlag af andre bestemmelser i EU-retten, såsom toldkodeksens artikel 56, 58 og 75.

78 På grundlag af disse betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at forordning nr. 3295/94 og nr. 1383/2003 skal fortolkes således, at

— varer, der stammer fra et tredjeland, og som er en efterligning af et produkt, der er varemærkebeskyttet i EU, eller en kopi af et produkt, der er beskyttet i EU af en ophavsret eller en beslægtet rettighed, eller et design, ikke kan betegnes som »varemærkeforfalskede varer« eller »piratkopierede varer« som omhandlet i de nævnte forordninger alene på grundlag af den omstændighed, at de er indført i EU's toldområde under en suspensionsprocedure

— disse varer derimod kan krænke den nævnte rettighed og således kvalificeres som »varemærkeforfalskede varer« eller »piratkopierede varer«, når det bevises, at de skal bringes i omsætning i EU, idet et sådant bevis forefindes, bl.a. når det viser sig, at de nævnte varer er solgt til en kunde i EU eller har været genstand for et salgstilbud eller en reklame rettet mod forbrugerne i EU, eller når det af dokumenter eller en korrespondance vedrørende varerne fremgår, at varerne påtænkes at blive omdirigeret mod forbrugerne i EU

- for at den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse om sagens realitet, kan undersøge, om der foreligger et sådant bevis og andre elementer, der godtgør en krænkelse af den påberåbte intellektuelle ejendomsrettighed, skal den toldmyndighed, der har modtaget en anmodning om indgriben, så snart den er i besiddelse af indicier, der vækker mistanke om en sådan krænkelse, suspendere frigivelsen eller tage varerne i bevaring

- disse indicier bl.a. kan udgøres af den omstændighed, at bestemmelsen eller anvendelsen af varerne ikke er angivet, selv om den ansøgte suspensionsprocedure kræver en sådan angivelse, at der mangler præcise eller troværdige oplysninger om producentens eller afsenderens identitet eller adresse, at der ikke forefindes et samarbejde med toldmyndighederne, eller at der endog opdages dokumenter eller en korrespondance vedrørende de omhandlede varer, hvorved der bibringes det indtryk, at varerne eventuelt vil blive omdirigeret mod forbrugerne i EU.

Sagens omkostninger

- ⁷⁹ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i de sager, der verserer for de nationale retter, tilkommer det disse at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 241/1999 af 25. januar

1999 og Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, skal fortolkes således, at

- varer, der stammer fra et tredjeland, og som er en efterligning af et produkt, der er varemærkebeskyttet i Den Europæiske Union, eller en kopi af et produkt, der er beskyttet i EU af en ophavsret eller en beslægtet rettighed, eller et design, ikke kan betegnes som »varemærkeforfalskede varer« eller »piratkopierede varer« som omhandlet i de nævnte forordninger alene på grundlag af den omstændighed, at de er indført i EU's toldområde under en suspensionsprocedure

- disse varer derimod kan krænke den nævnte rettighed og således kvalificeres som »varemærkeforfalskede varer« eller »piratkopierede varer«, når det bevises, at de skal bringes i omsætning i Den Europæiske Union, idet et sådant bevis forefindes, bl.a. når det viser sig, at de nævnte varer er solgt til en kunde i EU eller har været genstand for et salgstilbud eller en reklame rettet mod forbrugerne i EU, eller når det af dokumenter eller en korrespondance vedrørende varerne fremgår, at varerne påtænkes at blive omdirigeret mod forbrugerne i EU

- for at den myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse om sagens realitet, kan undersøge, om der foreligger et sådant bevis og andre elementer, der godtgør en krænkelse af den påberåbte intellektuelle ejendomsrettighed, skal den toldmyndighed, der har modtaget en anmodning om indgriben, så

snart den er i besiddelse af indicier, der vækker mistanke om en sådan krænkelse, suspendere frigivelsen eller tage varerne i bevaring

- **disse indicier bl.a. kan udgøres af den omstændighed, at bestemmelsen og anvendelsen af varerne ikke er angivet, selv om den ansøgte suspensionsprocedure kræver en sådan angivelse, at der mangler præcise eller troværdige oplysninger om producentens eller afsenderens identitet eller adresse, at der ikke forefindes et samarbejde med toldmyndighederne, eller at der endog opdages dokumenter eller en korrespondance vedrørende de omhandlede varer, hvorved der bibringes det indtryk, at varerne eventuelt vil blive omdirigeret mod forbrugerne i Den Europæiske Union.**

Underskrifter